

כאן זה בית

כבוד שר התקשורת שלמה קרעי, למה דחוף לך כל כך לקרוע את התאגיד ולקחת מאיתנו את הממתק הכי איכותי במסך וברדיו? * כצרכן נלהב של השידור הציבורי, אני סקרן: מישהו מ"זהו זה" עשה לך משהו רע?

החדשות המצוינת ונטולת האינטרסים של התאגיד, אנשים כמו מואב ורדי וחדשות החוץ המצוינות שלו, שאול אמסטרדמסקי שמסביר בצורה שגם טמבל כמוני מצליח להבין מה קורה עם הכסף שלנו, כרמלה מנשה, קרן נויבה, ליאל קייזה, ד"ר גילי תמיר ומיכאל שמש? למה לך לקחת ממני את התוכניות הנהדרות של רוני קובן ושל חנוך דאום? אנחנו מספיק חסונים כדי להתמודד עם היצירות החדה של "היהודים באים", וחשוב שכל מיני גופים ביורוקרטיים יתמודדו עם הביקורים המנג'סים של "האזרח גואטה". איפה עוד יפיקו תוכניות כמו "סליחה על השאלה" ותוכנית המוזיקה של שלומי שבת, שלא לדבר על מפלצות כמו "טהרן" ו"שעת נעילה"? (רמז: בשום מקום). למה אתה רוצה לקחת ממני את כל הטוב הזה, ובעבור מה? התאגיד ייצר פלטפורמה דיגיטלית חנמית, שמאפשרת לי ולכל אורח לראות בטלוויזיה, במחשב או בנייד כל תוכן מתי

השדולה למען הנגב, שזה מרשים, וגם נאבק בכניקים על תשלומי משכנתא. אז מדוע אדם עם רזומה כל כך מרשים מחליט לחרב תאגיד שידור, שהפך לסמל של איכות ויצירה ישראלית אמיתית, מפרנס אלפי יוצרים, מפיקים, שחקנים, תאורנים, טכנאי קול ואולפנים, שלמיטב ידיעתי אינם מיליונרים, מייצרים תוכן איכותי ומנעימים לנו את החיים? עד שפעם אחת מצליח לנו משהו ציבורי שלמיטב ידיעתי אינו מסואב, ולא כולל אבטלה סמויה וג'ובים – למה דחוף לקלקל אותו? מה כל כך רע ברשת גימל, שמשדרת מוזיקה ישראלית מסביב לשעון להנאתם של אזרחי ישראל? מה מפריע למר קרעי ששירים של זמרים ויוצרים ישראלים משודרים ברדיו ומייצרים להם תמלוגים? אולי לא באים לו טוב הביצועים החדשים והנפלאים של מוני, גדי, דובל'ה, בראבא וקושניר מ"זהו זה" לשירים עבריים?

בדרך כלל אני לא מנצל את הבמה הזו כדי להתעצבן בפומבי, אבל הבוקר זה קרה לי, וזה לא קשור למערכת המשפט או לתקלה ברדיאו. קמתי רגוע לבוקר שמשי, הכנתי קפה לגברת הראשונה ולי, עלעלתי בעיתון הבוקר ופתחתי את הרדיו כדי לשמוע מה העניינים אצל אריה גולן ברשת ב'. אריה מלווה אותי on and off כבר 40 וכמה שנים, כמו אח גדול שאני לא ממש מכיר אישית. איש רדיו מקצועי, אכפתני, שאין לי מושג למי הוא מצביע בבחירות. שמתאי אוזניות ויצאתי להליכת בוקר קצרה. בשמונה קלמן ליבסקינד ואסף ליברמן עשו את מה שהם עושים הכי טוב – ראינו פוליטיקאים ללא מורא, הקריאו תגובות מאוזנים ודיווחי תנועה, עקצו איפה שצריך, לא הרפו מהמרוויינים עד שלא קיבלו תשובה, וגם דיברו קצת שטויות חנניות.

אלא שאט-אט הלחלה בי המחשבה שמישהו מנסה לחבל לי באיכות החיים ובדברים שעושים לי טוב. קלמן וליברמן בוודאי שמעו גם הם ויודעים שמישהו מנסה לקחת להם את העבודה, אבל אני מניח שאסרו על עצמם להתבטא בנושא. הנחתי למחשבה הטורדנית, כדי לא להתעצבן, והמשכתי לענייני יומי.

ב-3, בדרכי מפגישה לפגישה בפקקים של תל אביב (הפקקים הם הרי לא עניין דחוף שצריך לטפל בו), רפרפתי קצת בין תחנות הרדיו השונות ונעצרתי על "רגעי קסם" של גדי ליבנה. גדי, אחד מאילי הרדיו של ילדותי, השמיע שני שירים של הזמר הארי נילסון, והצלילים המרגיעים של "I can't live" עשו לי נעים בגוף. לאחר מכן הוא שידר את "Raindrops keep falling on my head" של ברט בכר, עם המשפט "לעולם לא אצליח לעצור את הגשם עם התלוי נות שלי". אמרתי לעצמי שזה אולי נכון לגבי הגשם, אבל דווקא בענייני זכויות האזרח הטפטופים על הראש שלך הם לא בהכרח גשם, וכדי שהטפטוף ייפסק דווקא חשוב וצריך להתלונן.

אז זהו, שבשבועות האחרונים אני קורא ששר התקשורת החדש, שלמה קרעי, מאותת לנו שאין מקום לשידור ציבורי בישראל, ומבטיח לקצץ בתקציב תאגיד השידור, מה שלד-ברי מנכ"ל התאגיד יגרום לסגירתו. חוץ מזה, הוא גם זומם לסגור את גלי צה"ל.

עוד סוגיה גורלית שכנראה מטרידה את מנר חתו של השר היא התוכנית "אופירה וברקו", שמשודרת בכלל ב"קשת" וכנראה מהווה סכנה קיומית לעתיד האומה, שכן השר הבטיח ש"כאשר התוכנית שלי תושלם, ביזיון אינטלקטואלי כמו התוכנית של אופירה וברקו לא יוכל לעבור בשקט, זה יכאב לכם בכיס".

נכון, אצל אסייג וברקוביץ יש צעקות רמות, ושניהם התיחילו כאנשי ספורט, אבל הם הרבר הכי מעניין ואותנטי על המסך, והם כל כך אמיצים ודוברי אמת – שלא ברור לי למה דחוף להיפטר מהם. או שבמחשבה שנייה, זה דווקא מאוד ברור. אני דווקא אוהב שינויים ומתיחות פנים, אבל אני גם מזהה נקמה ואיומים כשהם מונחים לפני, ונראה לי שהשר קרעי רוצה בעיקר להפחיד את העיתונאים בתאגיד ולהרתיע אותם מלעשות את עבודתם נאמנה. כי כמאמר המשודרת, מה שווה התאגיד אם אנחנו לא שולטים בו?

איני מכיר את השר, וכדי ללמוד עליו נכנסתי לעמוד הוויקיפדיה שלו. הבנאדם דווקא לא פראייר, ואף שהוא צעיר ממני ביותר משני עשורים, הספיק בחייו הרבה יותר ממני. למד בשיבות, שירת בצה"ל, למד באוניברסיטה, והוא אפיי לו בעל תואר דוקטור שהוא מצניע. הוא גם היה יושב ראש

צילום: גדעון מרקוביץ

שבא לי, בחינם, בלי פרסומות ובלי בלבולי מוח. מה כואב לך, מר קרעי? אתה הרי אמור לשרת את הציבור, וקשה לי לחשוב על משהו שמשרת אותו יותר משידור ציבורי. חשבתי ששידור ציבורי בחברה דמוקרטית דווקא אמור לאפשר לצופה ולמאזין לקבל תכנים איכותיים בעלי ערך חברתי ותרבותי, שאינם תלויים בחברות מסחריות, בפרסומות, בבעלי ממון ובאינטרסנטים.

כבוד השר, יש לי רעיון. אם זה עניין של כסף וחסרים לך 700 מיליון שקלים בקופה, למה שלא נחזיר את האגרה? כל אורח ישלם 70 שקלים אגרה בשנה, יש לנו פה 10 מיליון אזרחים – והנה, יש לך את כל התקציב. ככה גם נחזור לימים היפים שאם לא שילמת היו באים לעקל לך את הטלוויזיה, ולפרסומות של "לא נעים לא נורא". זה בטל בשישים מול התוכן הנהדר של התאגיד. *

yairn@israelhayom.co.il

אם זה תלוי בשר, כנראה ניאלץ להיפרד מהמתק הזה. לא יודע מה איתכם, אבל לי כיה לצפות בתוכנית התרבות של קובי מידן; ב"בואו לאכול איתי", שמכנסת סביב השולחן את המג'נונים הכי חמודים בישראל למפגשי בישולים הזויים; את גיא זהר, שמבריק מדי יום עם חשיפת האמת שמאחורי אמירות לא מבוססות של אנשי תקשורת ופוליטיקאים ונותן במה לדעות מגוונות; אני חולה על דורי בן זאב הגאון ב-FM 88, ועל התחנה בכלל; ואני מקנא בחבר'ה של "שיר אהד", הפודקאסט הכי מגניב ברדיו, שמתחקה אחרי סיפורם של כל מיני שירים ישראלים, ומתבאס שלא אני חשבת על זה.

אני לא בוחל גם בערוצים אחרים, ועברתי ברובם. אני רואה את "ארץ נהדרת" ואת גיא לרר, את גיא פינס ואת "אופירה וברקו", ואפילו מציץ בתוכניות בישול. אבל מה עשו לך רע, מר קרעי, עיתונאים מוכשרים במהדרות